

2018. április 16., hétfő

Jn 6,22-29

Jézus estéről reggelre átkel a Tibériás-tavon. Nem csónakban a tanítványaival ment ...

Másnap az Őt keresőknek és rátalálókknak a szemére veti: nem azért kerestek engem, mert jeleket láttatok, hanem mert ettetek a kenyerekből és jóllaktatok.

Jó lenne tudnunk olvasni az elénk kerülő jelekből. Sokszor csak utólag, kudarcaink, csalódásaink során döbbenünk rá, hogy ezt, vagy azt láthattuk volna már és változtatni kellett volna viselkedésünkön, cselekvéseinkben. Máskor meg jelet vélünk a lényegtelen történetekben is.

Mi lehet a kulcs a jelek, üzenetek, történetek helyes értelmezéséhez?

Akadályoz: ha le sem vesszük a tekintetünk a kenyérről, az anyagi javakról; a másik, ami nagyon elválaszt, az a kényelmünk.

Mi az, ami fogékonyá tesz? Hogy láss, ne csak nézz!?! Hogy a meglátottak cselekvésre indítsanak!?

Papp Gábor, Budapest